

Reflektion över projektets tillkomst

I denna slutrapport beskriver jag hur folkmusikgruppen Groupa har jobbat med det konstnärliga utvecklingsprojektet Kind of Folk – Norway. Jag har iakttagit och dokumenterat arbetet på ett mer utförligt sätt än vanligt. Projektet ingår som en naturlig del av Groupas autonoma konstnärliga process.

Groupas musik har de senaste 25 åren tagit en riktning mot större djup och utvecklat längre musikaliska förlopp med mer klangbaserade referenser. I Kind of Folk – Norway går vi vidare i den riktningen i ett sökande efter nya sätt att använda musiken och våra instrument.

In i projektet hade vi ett antal frågor som bl.a. handlade om hur vi skulle kunna utveckla strukturerna, organisera musiken och hur vi kunde skärpa vårt lyssnade och vår timing. Det som så småningom utvecklades till att bli den essentiella frågeställningen blev frågan om hur vi skulle hantera den oförutsägbarhet som vi valt att använda i mycket av vår musik.

Genom förberedelser, repetitioner och konserter har vi övat på att uppsöka olika musikaliska rum för att prova och göra det okända mindre okänt. Vi har tränat på att bli flexibla i att byta riktning, att acceptera att de impulser vi får leder oss till en intressant plats. Det är det som blir själva metoden, övandet på att lita på sina ingivelser. Det gör oss mer beredda på att möta det oförutsedda och att våga gå vilse.

Under efterföljande turnéer har jag skrivit dagbok och dokumenterat konserterna med ljud och videoinspelningar. Jag har fått syn på hur olika förberedelserna såg ut och hur varierande förutsättningarna var inför de olika konserterna. Jag valde ut ett av de verk vi spelade, *Tram tru*, där vi inför varje framförande hade stor frihet i val av melodier och sätt att arrangera. Genom att lyssna och titta på konsertversionerna av *Tram tru*, har jag gjort analyser av skillnader och likheter mellan de olika versionerna. Helhetsintrycket av analysen av *Tram tru* är att det finns en stor variation i hur vi fördelar roller, hur musiken tar form och hur långa de olika delarna blir. Melodierna som ingår varierar på en mångfald sätt, dynamiskt, rytmiskt och med melodivarianter som ofta övergår till improvisationer. Hur melodierna ackompanjeras skiftas också på ett stort antal sätt i fiol, flöjt och inte minst i trummorna.

Här finns en komplexitet i hur olika stilar bryts mot varandra. Det finns en variation i traditioner och spelsätt där alla tre musiker byter mellan olika uttryck, gestaltningar och roller. I de olika versionerna av *Tram tru* använder vi olika kombinationer av ett antal låtar, delvis olika urval från gång till gång. Detta införlivas i ett improvisatoriskt, dialogiskt spel där de olika sätten samsas med varandra. De olika spelstilarna och varianterna existerar parallellt och utesluter inte varandra.

I det oförutsägbara finns också en komplexitet. Jag vill påstå att Groupas musik särskiljer sig med sin komplexitet, starka relation till traditionen och samtidigt med ett så associativt och flexibelt förhållningssätt till form och struktur. Vi utvecklar en praktik, ett sätt att jobba som är ovanligt i vår genre, där vi lär oss om lekfullt kreativa processer. Vi tar med oss detta till vårt fortsatta

musikskapande och till t.ex. ensembleundervisning. I undervisning finns det idag behov av att skapa just trygga rum där det är ok att prova det som kan kännas otryggt, att våga ta risker och att hamna på nya, helt okända platser.

Projektet presenterades 13 nov 2019 för kollegor på Högskolan för scen och musik.